

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3To/66/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2216010327
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 10. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Stanislavská
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:2216010327.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Stanislavskej a sudcov JUDr. Ladislava Révesa a Mgr. Michala Polláka, v trestnej veci obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX, pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. c/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b/ písm. j/ Trestného zákona spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 30.04.2021 sp. zn. 2T/79/2016, na verejnom zasadnutí konanom dňa 18.10.2022 v Trnave, takto

rozhodol:

Podľa § 321 odsek 1 písm. e), odsek 3 Trestného poriadku z r u š u j e napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

Podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku

obžalovanému A. B., nar. XX.XX.XXXX v C. D., bytom
E. E. XXXX/XX, C.
D., t.č. vo väzbe v ÚVV Leopoldov

ukladá :

Podľa § 172 odsek 2 Trestného zákona s prihliadnutím na § 37 písm. m/, § 38 odsek 2, odsek 5, § 42 odsek 1 s poukazom na § 41 odsek 2 Trestného zákona súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 13 (trinásť) rokov.

Podľa § 48 odsek 3 písm. b/ Trestného zákona sa obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona sa zrušuje výrok o treste uložený rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 18T/46/2018 zo dňa 06.02.2019, právoplatný 06.02.2019 a rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 4T/2/2018 zo dňa 22.08.2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave sp. zn. 6To/112/2018 zo dňa 18.12.2018, právoplatný 18.12.2018, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 60 odsek 1 písm. a/ Trestného zákona sa obžalovanému ukladá trest prepadnutia veci – 1 ks digitálna váha – ITEM SL-100B.

Podľa § 60 odsek 5 Trestného zákona sa vlastníkom prepadnutej veci stáva štát.

o d ŏ v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 30.04.2021 sp. zn. 2T/79/2016 bol obžalovaný A. B. uznaný za vinného z obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. c/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b/, písm. j/ Trestného zákona spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

od presne nezisteného dňa mesiaca máj 2014 do dňa 13.03.2015, si od presne nezistenej osoby neoprávnene zaobstarával spolu s už odsúdenou F. G. psychotropné látky – metamfetamín (pervitín), za účelom jeho užívania, ako aj jeho ďalšej distribúcie viacerým konečným spotrebiteľom, a to H. G., nar. XX.XX.XXXX, I. D. XXX/XX, C. D., J. H., nar. XX.XX.XXXX, I. K. XXXX/XXA, C. D., B. L., nar. XX.XX.XXXX, B. XXX/XX, C. M., N. C., nar. XX.XX.XXXX, C. D., K. O., nar. XX.XX.XXXX, N. P. XXX/XX, C. D., M. A., nar. XX.XX.XXXX, E. E. XXXX/X, C. D., F. K., nar. XX.XX.XXXX, F. C. XXX/XX, C. Q., nar. XX.XX.XXXX, E. E. XXXX/X, C. D., Q. F., nar. XX.XX.XXXX, E. E. XXXX/X, C. D., za účelom získania finančného zisku, ktorý neoprávnene prechovávali v motorovom vozidle značky Mazda 3 BK/14Y/2, ŠPZ: P. XXXFK, VIN: JMZBK14Y261330614, šedej metalízy, ako aj na ďalších doposiaľ nestotožnených miestach, pričom počas výkonu prehliadky nebytových priestorov, ktorá sa uskutočnila dňa 13.03.2015 v čase o 19,00 hod. v meste Dunajská Streda v časti Trhovisko, v motorovom vozidle značky Mazda 3BK/14Y/2, ŠPZ: P. XXXFK, VIN: JMZBK14Y261330614, šedej metalízy, bolo nájdené a zaistené 1 ks plastové vrečko, ktoré obsahovalo biely kryštalický materiál s hmotnosťou 49,224 gramov s priemernou koncentráciou 77,3% hmotnostných metamfetamínu, obsahujúce 38 050 mg absolútneho metamfetamínu, z ktorého by bolo možné pripraviť minimálne 951 obvykle jednorazových dávok drogy, pričom celková hodnota zaisteného metamfetamínu predstavuje najmenej 2.215,08 eur, pričom metamfetamín je zaradený do II. skupiny psychotropných látok zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov.

Za tento trestný čin okresný súd uložil obžalovanému podľa § 172 odsek 2 Trestného zákona s prihladnutím na § 37 písmeno m/, § 38 odsek 2, odsek 5, § 42 odsek 1 s poukazom na § 41 odsek 2 Trestného zákona súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 15 (pätnásť) rokov.

Podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona okresný súd zrušil výrok o treste rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 18T/46/2018 zo dňa 06.02.2019, právoplatný 06.02.2019 a rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 4T/2/2018 zo dňa 22.08.2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave sp. zn. 6To/112/2018 zo dňa 18.12.2018, právoplatný 18.12.2018, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 48 odsek 3 písmeno b/ Trestného zákona okresný súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia.

Podľa § 76 odsek 1 Trestného zákona s použitím § 78 odsek 1 Trestného zákona okresný súd uložil obžalovanému ochranný dohľad na 2 (dva) roky.

Podľa § 60 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona okresný súd uložil obžalovanému trest prepadnutia veci – 1 ks digitálna váha – ITEM SL-100B.

Podľa § 60 odsek 5 Trestného zákona sa vlastníkom prepadnutej veci stáva štát.

Z odôvodnenia uvedeného rozsudku vyplýva, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní podľa § 257 ods. 1 písm. a/ Trestného poriadku urobil vyhlásenie, že je nevinný zo skutku, ktorý sa mu kladie za vinu v obžalobe. Následne vo veci vypovedal tak, že je to vykonštruovaný prípad, vyšetrovateľ prišiel za ním a povedal, že to môže zobrať na seba a pustia jeho družku. To isté povedali aj jej, že keď sa prizná, tak jeho pustia. Lenže on sa nepriznal. Jeho družka zobrala dohodu, on sa nepriznal, lebo ich vyšetrovateľ uviedol do omylu, lebo čo našli drogy, tak boli v aute na meno družky. On drogy nebral, boli to drogy jeho

družky. NAKA zobrali 20 ľudí a 10 vypovedalo, že kupovali od neho drogy, lebo sa ich podarilo vystrašiť. On drogy nebral, brali mu aj moč, on chodil cvičiť, ani nefajčil. Brali mu aj stery, ale to mu niekto mohol podať ruku. Drogy brala jeho družka, ktorá mu to zatajovala.

Okresný súd v odôvodnení ďalej uviedol, že vina obžalovaného je preukázaná výpoveďami svedkov, ktorí od neho pravidelne odoberali pervitín, t. j. všetkými svedkami, ktorých spomína skutková veta. Svedkyňa F. G. potvrdila, že s obžalovaným pervitín konečným odberateľom distribuovali dlhšiu dobu. Obžalovaný namietal predovšetkým pochybný mentálny stav svedkov, ktorí by ako užívatelia drog, podľa jeho názoru, nemali byť spôsobilými na podanie svedeckej výpovede, ktorá by bola pravdivá a dôveryhodná. Podľa názoru súdu z výpovedí svedkov nevyplynuli pochybnosti o ich dôveryhodnosti. Obžalovanému a spoluobžalovanej (už odsúdenej) F. G., ktorá bola v danom čase partnerkou obžalovaného boli drogy v objeme 49,224 gramov zaistené pri prehliadke motorového vozidla zn. Mazda, ŠPZ: P. XXXFK, toto motorové vozidlo používal obžalovaný.

Okresný súd zmenil skutkovú vetu v zmysle vykonaného dokazovania a zároveň upravil právnu kvalifikáciu skutku, aj v zmysle návrhu prokuratúry tak, že skutok bol kvalifikovaný aj podľa § 172 ods. 2 písm. c/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j/ Trestného zákona – na viacerých osobách.

Okresný súd odmietol vykonať dôkazy – výsluch J. B., ktorý mal byť kukláčom a bral obžalovaného do väzby, keďže nie je zrejmé, k akej okolnosti by mal vypovedať, prítomnosť tejto osoby nevyplýva ani zo spisu a matky obžalovaného, resp. opätovný výsluch svedka M. – ako neučelné a nadbytočné. Rovnako návrh na znalecké skúmanie zdravotného stavu svedkov C. Q. a K. O., pretože klamú a sú nedôveryhodní, nie je dostatočným dôvodom na vykonanie takéhoto dôkazu, keď ide len o subjektívne hodnotenie zo strany obžalovaného, pričom je vecou súdu, ako vyhodnotí vykonané dôkazy a dôveryhodnosť, či pravdivosť jednotlivých výpovedí svedkov. Výpovede oboch týchto svedkov boli potvrdené aj výpoveďami iných svedkov, nie sú jediným usvedčujúcim dôkazom.

K uloženému trestu okresný súd uviedol, že prihliadol na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, pričom u obžalovaného nevzhladol žiadnu poľahčujúcu okolnosť a vzhliadol jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/, teda že obžalovaný bol už za trestný čin odsúdený. Za prejednanú trestnú činnosť okresný súd uložil obžalovanému súhrnný trest odňatia slobody podľa zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin najprísnejšie trestný, vychádzajúc z trestnej sadzby 10 rokov až 15 rokov. Pri ukladaní trestu bolo aplikované ustanovenie § 38 ods. 5 Trestného zákona (pre predchádzajúce odsúdenie za zločin) a po zvýšení dolnej hranice o polovicu bol uložený trest v trvaní 15 rokov. Keďže trestný čin bol spáchaný v súbehu s trestnými činmi vo veciach prejednaných Okresným súdom Dunajská Streda sp. zn. 4T/2/2018 a 18T/46/2018, boli zrušené výroky o treste v týchto rozhodnutiach.

Pre výkon uloženého trestu zaradil okresný súd obžalovaného do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom stráženia, keďže ide o páchatel'a obzvlášť závažného zločinu, pričom nevzhladol u neho dôvody jeho zaradenia do ľahšieho stupňa stráženia.

Zároveň okresný súd ukladal obžalovanému aj trest prepadnutia veci, ktorá bola použitá na spáchanie trestného činu – digitálnej váhy – ITEM SL-100B – zaistenej pri prehliadke osobného motorového vozidla, ktorá sa stáva vlastníctvom Slovenskej republiky a ochranný dohľad v trvaní 2 roky, keďže ide o obzvlášť závažný zločin.

Proti tomuto rozsudku ihneď do zápisnice o hlavnom pojednávaní zahlásil obžalovaný odvolanie (č. I. 319 spisu), ktoré dodatočne aj písomne potvrdil (č. I. 329 spisu) a následne zaslal písomné odôvodnenie aj prostredníctvom obhajcu JUDr. PhDr. Ing. Štefana Neszmerého, LL.M, PhD. (č. I. 346-347 spisu).

Prokurátor okresnej prokuratúry odvolanie proti rozsudku okresného súdu nepodal.

V odôvodnení odvolania uviedol, že rozsudok súdu bol vydaný na základe nesprávneho zistenia a zhodnotenia skutkových okolností veci. Súd v konaní absolútne ignoroval návrhy obhajoby resp. obžalovaného na doplnenie dokazovania, ktorými návrhmi chcel obžalovaný preukázať nedôveryhodnosť jednotlivých svedkov ako aj ich ovplyvňovanie zo strany orgánov činných v trestnom konaní, čo však súd odmietol. Obžalovaný už v konaní pred súdom poukazoval na skutočnosť,

že jednotliví svedkovia mohli byť ovplyvnení orgánmi činnými v trestnom konaní, resp. vypovedal že už v prípravnom konaní bol obžalovaný priamo ovplyvňovaný, aby vinu za skutok zobral na seba a pomohol tak svojej priateľke. Obžalovaný má naďalej za to, že svedkyňa F. G., ktorá je bývalou priateľkou obžalovaného vypovedala proti obžalovanému v postavení svedka kajúcnika a výpoveďou proti obžalovanému dosiahla dohodu o vine a treste ktorú uzatvorila s prokurátorom. Podľa obžalovaného patrili zadržané omamné a psychotropné látky práve vyššie uvedenej svedkyňi, pričom táto skutočnosť bola potvrdená aj jednotlivými svedkami ktorí vypovedali že kupovali drogy priamo od nej ako aj skutočnosťou, že svedkyňa bola právoplatne odsúdená za drogovú trestnú činnosť. Možné podozrenie z ovplyvňovania svedkov resp. vyšetovania ako celku, vyplynulo aj z výpovede svedka Q., ktorý uviedol že celé vyšetovanie bolo ovplyvňované a marené v prospech vyšetrovateľa M.. Je potrebné poznamenať, že práve vyšetrovateľ M. je v súčasnosti už odsúdeným pre marenie jednotlivých vyšetovaní v iných trestných veciach. Z vyššie uvedených dôvodov preto obžalovaný jednak navrhoval vykonanie znaleckého dokazovania, týkajúce sa preukazovania dôveryhodnosti jednotlivých svedkov ako aj výsluch resp. opätovný výsluch jednotlivých policajtov ohľadne tvrdení svedkov ktoré vyšli na javo až na hlavnom pojednávaní. Okresný súd však návrhy obhajoby zamietol ako neúčelné a nadbytočné, s čím však nemožno súhlasiť najmä s prihliadnutím na pochybnosti ktoré počas hlavného pojednávania vyplynuli. Z uvedeného vyplýva že okresný súd vychádzal pri vydávaní rozsudku z nesprávne zisteného skutkového stavu. V konaní tak naďalej pretrvávajú pochybnosti o správnom zistení skutkového stavu veci, s ktorými sa prvostupňový súd nijakým spôsobom nevysporiadal a preto nemožno považovať vydaný rozsudok za zákonný. Ide pritom o skutočnosti významné pre rozhodnutie, ktoré majú na jeho konečnom výsledku podstatný vplyv. Bez vyriešenia pochybností o zákonnosti prípravného konania nemožno považovať vydaný rozsudok za zákonný a spravodlivý.

V závere navrhol odvolaciemu súdu, aby napadnutý rozsudok v celom rozsahu z dôvodov podľa § 321 ods. 1 písm. a/, b/, c/ Trestného poriadku zrušil a podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku vec vrátil prvostupňovému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie.

Podaním doručeným odvolaciemu súdu dňa 14.09.2022 (č.l.431 spisu) obžalovaný žiadal odvolací súd o uloženie miernejšieho trestu ako mu uložil okresný súd z dôvodu, že už má sám dosť rokov a že jeho matka je už osobou vyššieho veku a chcel by s ňou ešte tráviť čas a zároveň má aj dcéru ktorá má 14 rokov.

Konanie na odvolacom súde

Krajský súd vo veci vykonal verejné zasadnutie za prítomnosti obžalovaného, náhradného obhajcu obžalovaného a prokurátora krajskej prokuratúry. Verejné zasadnutie súd vykonal v neprítomnosti obhajcu JUDr. Štefana Neszmerého. Obžalovaný bol o termíne verejného zasadnutia riadne upovedomený, upovedomenie prevzal dňa 02.09.2022.

Prokurátorka krajskej prokuratúry odvolanie obžalovaného navrhla zamietnuť podľa § 319 Tr. por. pretože napadnutý rozsudok Okresného súdu Dunajská Streda považuje za zákonný vo všetkých v jeho výrokoch.

Náhradný obhajca JUDr. Gejza Sidó sa pridrižoval písomných dôvodov odvolania v celom rozsahu a navrhol, aby napadnutý rozsudok bol zrušený v celom rozsahu podľa § 321 ods. 1 písm. a/,b/,c/ a aby podľa § 322 ods. 1 Tr. por. bola vec vrátená okresnému súdu na nové konanie a rozhodnutie.

Obžalovaný v záverečnom návrhu uviedol, že navrhuje len spravodlivosť.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku, ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací nezistil dôvody pre zamietnutie odvolania obžalovaného podľa § 316 Trestného poriadku ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku. Postupom podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku preskúmal zákonnosť

a dôvodnosť napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolanie obžalovaného je dôvodné a to v časti výroku o treste a spôsobe jeho výkonu, preto bolo nevyhnutné napadnutý rozsudok zrušiť podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 3 Trestného poriadku, pričom odvolací súd v uvedenej časti sám rozhodol podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku.

Preskúmaním napadnutého rozhodnutia v zmysle citovaného ustanovenia § 317 ods.1 Trestného poriadku odvolací súd zistil

Okresná prokuratúra Dunajská Streda podala dňa 23.06.2016 na okresný súd obžalobu sp. zn. 2 Pv 278/16/2201-16 zo dňa 23.06.2016 na obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX, pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. c/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b/ Trestného zákona, spáchaného podľa § 20 Trestného zákona formou spolupáchateľstva v štádiu dokonaného trestného činu

okresný súd vykonal na hlavnom pojednávaní dokazovanie výsluchom obžalovaného, svedkov - F. G., B. L., K. O., C. Q., F. K., N. H., E. K., R. Q., O. K., A. L., K. M., prečítaním výpovedí svedkov z prípravného konania - F. K., K. M., G. C., J. H., M. A., N. C., Q. F., H. G., prečítaním znaleckého posudku č. 75/2015 a č. 18/2015 znalcov MUDr. Eduarda Višňovského a MUDr. Františka Kuzmu z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria, oboznámením znaleckých posudkov KEÚ PZ č. PPZ-KEU-BA-EXP-2015/4264 a KEÚ PZ č. PPZ-KEU-BA-EXP-2015/1660, oboznámením vyšetrovacieho spisu sp. zn. PPZ-1026/NKA-PZ-ZA-2014, oboznámením ďalších listinných dôkazov - zápisnice o prehliadke tela zo dňa 13.03.2015, zápisnice o vykonaní prehliadky iných priestorov – osobného motorového vozidla zo dňa 03.02.2015, zápisnice o vykonaní prehliadky iných priestorov – osobného motorového vozidla zo dňa 13.03.2015, obsah spisovych materiálov Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 4T/2/2018 a sp. zn. 18T/46/2018, odpisom RT obžalovaného.

Podľa § 2 ods. 10 Trestného poriadku : Orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Trestného poriadku : Orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Podľa § 168 ods. 1 Trestného poriadku : Ak rozsudok obsahuje odôvodnenie, súd v ňom stručne uvedie, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia opiera a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä ak si navzájom odporujú. Z odôvodnenia musí byť zrejmé, ako sa súd vyrovnal s obhajobou, prečo nevyhovel návrhom na vykonanie ďalších dôkazov a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu. Ak rozsudok obsahuje ďalšie výroky, treba odôvodniť aj tieto výroky.

K výroku o vine

Odvolací súd mal rovnako jednoznačne a nepochybné preukázané, že obžalovaný sa dopustil trestného činu, ktorý sa mu kládol za vinu. Z trestnej činnosti uvedenej v obžalobe je obžalovaný usvedčovaný najmä svedeckými výpoveďami svedkov, ktorí od neho pravidelne odoberali pervitín teda - H. G., J. H., B. L., N. C., K. O., M. A., F. K., C. Q. a Q. F.. Z výpovede svedkyne F. G. (ktorá bola odsúdená za predaj psychotropných a omamných látok) vyplynulo, že s obžalovaným spolu žila, spolu predávali, začali od začiatku roka 2014 a pokračovali až kým ich nezavreli. Každý deň predávali viacerým osobám, vyše 10-

tim ľuďom denne. Osobne predával drogy obžalovaný, ona bola len bábka. Jedným z ich klientov bol aj F. K.. Obžalovaný s ňou celú dobu manipuloval, pred súdom jej napísal list, v ktorom jej napísal, či by bola schopná urobiť to, že všetko zoberie na seba. Obžalovaný jej napísal po dlhšej dobe, keďže sa dozvedel, že ide vypovedať.

Zo zápisnice o vykonaní prehliadky osobného motorového vozidla zo dňa 13.03.2015 vyplynulo, že pri prehliadke osobného motorového vozidla, boli zaistené stery z auta, mobilný telefón NOKIA a Prestigio a uzatvárací sáčik s neznámou kryštalickou látkou o váhe 50,4 g v odkladacom priestore dverí vodiča.

Zo znaleckého posudku KEÚ PZ č. PPZ-KEU-BA-EXP-2015/4264 vyplýva, že na stery z vnútorného madla ľavých predných dverí vozidla zn. Mazda 3, EČ: P., stery z volantu vozidla a stery z riadiacej páky vozidla bola zistená prítomnosť stôp metamfetamínu. Plastové vrečko s tlakovým uzáverom obsahovalo biely kryštalický materiál s hmotnosťou 49,224 g. Materiál mal priemernú koncentráciu 77,3% hmotnostných metamfetamínu, obsahoval 38050 mg absolútneho metamfetamínu. Zo steru z rúk F. G., A. B. a K. M. bola zistená prítomnosť metamfetamínu.

Obžalovanému a už odsúdenej F. G. (ktorá bola v danom čase partnerkou obžalovaného) teda boli drogy v objeme 49,224 gramov zaistené pri prehliadke motorového vozidla, pričom predmetné motorové vozidlo používal obžalovaný.

Z vyjadrení vyššie menovaných svedkov v podstate vyplýva, že ani jeden z týchto svedkov nepotvrdil výpoveď obžalovaného, že by jednotliví svedkovia mohli byť ovplyvnení orgánmi činnými v trestnom konaní, pričom naopak z ich výpovedí vyplynulo, že výpoveď a tvrdenia obžalovaného sú nepravdivé a účelové. Výpovediam svedkov práve korešpondovali aj vypracované znalecké posudky (KEÚ PZ č. PPZ-KEU-BA-EXP-2015/4264 a KEÚ PZ č. PPZ-KEU-BA-EXP-2015/1660) a napokon tieto skutočnosti potvrdzovala aj zápisnica o vykonaní prehliadky iných priestorov – osobného motorového vozidla zo dňa 03.02.2015 a zápisnica o vykonaní prehliadky iných priestorov – osobného motorového vozidla zo dňa 13.03.2015. Preto okresný súd správne a logicky vyhodnotil výpoveď obžalovaného ako nepravdivú, urobenú s cieľom vyhnúť sa trestnej zodpovednosti za skutok, ktorý sa kladie obžalovanému za vinu.

Vzhľadom k tomu, že skutkové zistenia okresného súdu ohľadom skutku sa opierajú o dôkazy, na ktoré sa poukazuje v napadnutom rozsudku a o ich vierohodnosti a zákonnosti nemá pochybnosť ani odvolací súd, preto si ich v celom rozsahu osvojuje a v jednotlivostiach na ne aj odkazuje. Ani krajský súd nemal dôvod spochybníť hodnovernosť výpovedí svedkov vyššie menovaných hoci obžalovaný týchto kľúčových svedkov spochybňoval nielen pred súdom I. stupňa, ale aj v odvolacom konaní.

Keďže odôvodnenie napadnutého rozsudku je v súlade s ustanovením § 168 odsek 1 Trestného poriadku, pretože obsahuje všetky resp. úplné právne úvahy, ktorými sa súd prvého stupňa spravoval pri posudzovaní dokázaných skutočností podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny obžalovaného nepovažuje odvolací súd tieto za potrebné doplniť a zmeniť v žiadnom smere.

K výroku o treste

Podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona, trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona, pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Trestný zákon vychádza z jednoty individuálnej a generálnej prevencie trestu, pričom obe tieto zložky sa navzájom dopĺňajú a podmieňujú. Individuálna prevencia spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odradenie ostatných potencionálnych páchatel'ov od spáchania trestných činov, ale má viesť i k utvrdeniu pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Disproporcia medzi jednotlivými druhmi prevencie v zásade vedie k nedostatočnému výchovnému pôsobeniu trestu tak na páchatel'a trestného

činu, ako i na ostatných členov spoločnosti. Požiadavka primeranosti trestu a jeho individualizácia tak núti súd prihliadať na okolnosti konkrétneho prípadu, na jeho zvláštnosti, a teda bráni mechanickému postupu súdu pri rozhodovaní o treste (obdobne pozri rozsudok Najvyššieho súdu SR z 13. mája 2014, sp. zn. 4 To 7/2013).

Individuálna prevencia spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odradenie ostatných potencionálnych páchatel'ov od spáchania trestných činov, ale má viesť i k utvrdeniu pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Spravodlivé a včasné uloženie trestu dáva ostatným členom spoločnosti najavo, že konanie, za ktoré bol uložený trest je protiprávne a nežiaduce. Varuje ich pred páchaním trestnej činnosti a posilňuje pocit právnej istoty a právneho štátu. Trestný zákon vychádza z jednoty individuálnej a generálnej prevencie trestu, pričom obe tieto zložky sa navzájom dopĺňajú a podmieňujú. Disproporcja medzi jednotlivými druhmi prevencie v zásade vedie k nedostatočnému výchovnému pôsobeniu trestu tak na páchatel'a trestného činu, ako i na ostatných členov spoločnosti. Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatel'a celou spoločnosťou. V treste je teda obsiahnuté spoločenské odsúdenie, negatívne ohodnotenie páchatel'a a jeho činu, a to tak právne ako aj etické. (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 2Tost/19/2015 zo dňa 23.6.2015)

Prvostupňový súd sa vyššie uvedenými ustanoveniami pri ukladaní trestu obžalovanému dôsledne neriadil. Pri úvahách, aký druh trestu by spravodlivo zohľadňoval konanie obžalovaného, jeho zavinenie, následok, pohnútku, osobu, pomery a možnosti jeho nápravy a v neposlednom rade aj poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, vychádzal aj odvolací súd zo zásady, že trest je právnym následkom trestného činu, a teda musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu). Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť na ochranu spoločnosti jednak pred páchatel'om trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabránenie trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchova k riadnemu životu – rehabilitácia) a jednak aj voči ďalším členom spoločnosti – potencionálnym páchatel'om, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovne pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti). Ochrana spoločnosti sa teda uskutočňuje dvoma prvkami, a to prvkom donútenia (represia) a prvkom výchovy (prevencia). Oba prvky sa uplatňujú zásadne súčasne v každom treste, pričom treba mať na zreteli dôležitosť vzájomného pomeru medzi trestnou represiou a prevenciou.

Podľa § 172 ods. 1 Trestného zákona kto neoprávnene

- a) vyrobí,
- b) dovezie, vyvezie, prevezie alebo dá prepraviť,
- c) kúpi, predá, vymení, zadováži, alebo
- d) prechováva po akúkoľvek dobu, omamnú látku, psychotropnú látku, jed alebo prekurzor alebo kto takú činnosť sprostredkuje, potrestá sa odňatím slobody na tri roky až desať rokov.

Podľa § 172 ods. 2 Trestného zákona odňatím slobody na desať rokov až pätnásť rokov sa páchatel' potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1

- a) a už bol za taký čin odsúdený,
- b) pre osobu, ktorá sa lieči z drogovej závislosti,
- c) závažnejším spôsobom konania,
- d) na chránenej osobe, alebo
- e) vo väčšom rozsahu.

Podľa § 37 písm. m/ Trestného zákona priťažujúcou okolnosťou je to, že páchatel' bol už za trestný čin odsúdený; súd môže podľa povahy predchádzajúceho odsúdenia na túto okolnosť neprihliadať.

Podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadne súd na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností.

Podľa § 38 ods. 5 Trestného zákona pri opätovnom spáchaní zločinu sa zvyšuje dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu polovicu; v takom prípade sa ustanovenie odseku 4 nepoužije.

Podľa § 41 ods.2 Trestného zákona, ak súd ukladá úhrnný trest odňatia slobody za dva alebo viac úmyselných trestných činov, z ktorých aspoň jeden je zločinom, spáchaných dvoma alebo viacerými skutkami, zvyšuje sa horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody trestného činu z nich najprísnejšie trestného o jednu tretinu. Horná hranica zvýšenej trestnej sadzby nesmie prevyšovať dvadsaťpäť rokov a pri mladistvých trestnú sadzbu uvedenú v § 117 ods. 1 alebo 3. Popri treste odňatia slobody možno v rámci úhrnného trestu uložiť aj iný druh trestu, ak by jeho uloženie bolo odôvodnené niektorým zo súdených trestných činov.

Podľa § 42 ods. 1 Trestného zákona ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona spolu s uložením súhrnného trestu súd zruší výrok o treste uloženom páchatel'ovi skorším rozsudkom, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Súhrnný trest nesmie byť miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom. V rámci súhrnného trestu súd uloží trest straty čestných titulov a vyznamenaní, trest straty vojenskej a inej hodnoty, trest prepadnutia majetku, peňažný trest, trest prepadnutia vecí, trest zákazu činnosti alebo trest zákazu účasti na verejných podujatiach, ak bol taký trest uložený už skorším rozsudkom a ak tomu nebráni ustanovenie § 34 ods. 7.

Podľa § 48 ods. 3 písm. b/ Trestného zákona do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia zaradí súd páchatel'a obzvlášť závažného zločinu.

Odvolací súd aplikoval ustanovenie § 38 ods. 5 Trestného zákona, pretože obžalovaný opätovne spáchal zločin. Súd pritom poukazuje, že obžalovaný bol rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 1T/46/2008 zo dňa 02.04.2008, právoplatným 02.04.2008, uznaný za vinného zo zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1 Trestného zákona. Za to mu bol uložený úhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 3 rokov a 4 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Súd tak aplikujúc ustanovenie § 38 ods. 5 Trestného zákona zvýšil dolnú hranicu trestu odňatia slobody (pri obzvlášť závažnom zločine nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 2 Trestného zákona) z 10 rokov na 12 rokov a 6 mesiacov, následne aplikoval ustanovenie § 42 ods. 1 Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 41 ods. 2 Trestného zákona a zvýšil hornú hranicu trestnej sadzby o 1/3 na 20 rokov, obžalovanému tak ukladal trest odňatia slobody v upravenej trestnej sadzbe od 12 rokov a 6 mesiacov do 20 rokov.

Keďže predmetný trestný čin spáchal obžalovaný skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, bol mu uložený súhrnný trest a boli zrušené výroky o treste vo veciach prejednávaných Okresným súdom Dunajská Streda sp. zn. 4T/2/2018 a sp. zn. 18T/46/2018), ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad.

Podľa názoru odvolacieho súdu s poukazom na všetky okolnosti posudzovaného prípadu vo vzťahu k vyššie uvedeným citovaným ustanoveniam Trestného zákona, ktoré obsahujú svoje základné zásady pre ukládanie trestu a najmä so zreteľom na hodnotenie osoby obžalovaného (je pravda, že doposiaľ má 13 záznamov v registri trestov, na niektoré sa už neprihliada a doposiaľ pre drogovú trestnú činnosť odsúdený nebol), na okolnosti skutku, na následky, ktoré boli konaním obžalovaného spôsobené, ako aj na účel trestu, ktorý sa ukladal po uplynutí dlhšieho času od spáchania skutku (skutok bol spáchaný v období rokov 2014 - 2015), bude na prevýchovu odsúdeného a ochranu spoločnosti postačovať aj trest odňatia slobody kratšieho trvania.

Za prejednanú trestnú činnosť po zrušení výroku o treste a spôsobe jeho výkonu odvolací súd uložil obžalovanému súhrnný trest odňatia slobody podľa zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin najprísnejšie trestný, keď nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť a zistil jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Trestného zákona, teda že obžalovaný bol už za trestný čin odsúdený. Pri ukladaní trestu bolo aplikované ustanovenie § 38 ods. 5 Trestného zákona (pre predchádzajúce odsúdenie za

zločin) a po zvýšení dolnej hranice o polovicu, t. j. na 12 a 6 mesiacov vychádzajúc z trestnej sadzby 12 a 6 mesiacov až 20 rokov, bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody v trvaní 13 rokov. Takúto výmeru považoval odvolací súd poukazom na individuálnu a generálnu prevenciu a za účelom odradenia iných páchatel'ov od trestnej činnosti za spravodlivú.

Odvolací súd v zmysle ustanovenia § 48 ods. 3 písm. b/ Trestného zákona zaradil obžalovaného na výkon uloženého trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom stráženia, nakoľko ide o páchatel'a obzvlášť závažného trestného činu.

Rovnako obžalovanému uložil aj trest prepadnutia veci, ktorá bola použitá na spáchanie trestného činu – digitálnej váhy – ITEM SL-100B – zaistenej pri prehliadke osobného motorového vozidla, ktorá sa stáva vlastníctvom Slovenskej republiky.

Takto uložený trest je podľa názoru odvolacieho súdu plne zodpovedajúci požiadavke nielen individuálnej, ale i generálnej prevencie, pričom zároveň vyjadruje aj morálne odsúdenie páchatel'a.

V časti uloženia ochranného dohľadu zostalo rozhodnutie okresného súdu nedotknuté, nakoľko ide o ochranné opatrenie, ktoré je súčasťou tzv. nútenej postpenitenciárnej starostlivosti, ktorá je nevyhnutná na dovŕšenie nápravy páchatel'ov obzvlášť závažných zločinov

Na základe uvedeného krajský súd podľa § 321 odsek 1 písmeno e/ Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a na základe § 322 odsek 3 Trestného poriadku mu sám uložil nový súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 13 rokov.

K odvolacím námietkam obžalovaného

Proces dokazovania (a to nie len z hľadiska hodnotenia obsahu jednotlivých dôkazov, ale aj z hľadiska rozsahu dokazovania) je ovládaný zásadou voľného hodnotenia, kedy po vykonaní logických úsudkov v kontexte všetkých vo veci vykonaných dôkazov dochádza k vydaniu meritórneho rozhodnutia. Zákon pritom neurčuje a ani nemôže určiť konkrétne pravidlá, podľa ktorých by sa malo vychádzať v konkrétnom prípade pri určení rozsahu dokazovania alebo pri hodnotení obsahu dôkazov, prípadne ich vzájomnej súvislosti. Jediným všeobecným pravidlom určujúcim rozsah dokazovania je zásada vyjadrená v ustanovení § 2 ods. 10 Tr. por., podľa ktorej orgány postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 4Tdo/36/2015 zo dňa 25.8.2015.)

Súd v každej trestnej veci vo všeobecnosti je povinný postupovať tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na jeho rozhodnutie. Je potrebné s rovnakou starostlivosťou objasňovať okolnosti svedčiacie tak proti obžalovanému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, aby bolo možné vyniesť spravodlivé rozhodnutie. Preto je potrebné, aby súd dostatočne objasnil vec v takom rozsahu, aby bolo zrejmé, že sa jednak skutok stal, tento vykazuje všetky znaky skutkovej podstaty žalovaného trestného činu a existuje spoľahlivý záver, že žalovaný skutok spáchal obžalovaný. Ak nebude splnená čo i len jedna z uvedených podmienok, nemožno dospieť k odsudzujúcemu rozsudku. Pokiaľ ostanú po vykonaní všetkých dosiahnuteľných dôkazoch v akomkoľvek smere pochybnosti o vine obžalovaného a tieto pochybnosti sa týkajú skutkových zistení, musí rozhodnutie súdu vyznieť v prospech obžalovaného. Zásada prezumpcie neviny sa musí prejavíť v rozhodnutí v tom zmysle, že sa uplatní zásada „in dubio pro reo“. Pri zisťovaní skutkového stavu, okrem požiadavky určujúcej rozsah a predmet dokazovania, je prioritná aj požiadavka týkajúca sa kvality skutkových zistení. Pokiaľ ide o kvalitu skutkových zistení, potom skutkový základ rozhodnutia v trestných veciach musí byť zistený mimo dôvodnú pochybnosť, nestačí iba zistenie pravdepodobnosti. V danom smere platí pravidlo, že nedokázaná vina má v rozhodnutí súdu taký istý význam ako dokázaná nevina (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 5 To 10/2015 zo dňa 29. októbra 2015).

Obžalovaný v odvolaní poukazuje na nedôveryhodnosť jednotlivých svedkov ako aj ich ovplyvňovanie zo strany orgánov činných v trestnom konaní. Odvolací súd považuje za potrebné k takejto námietke obžalovaného uviesť nasledovné. Obžalovaného zo spáchania skutku priamo usvedčujú svojimi výpoveďami mnohí svedkovia, ktorí od neho pravidelne odoberali pervitín, teda konkrétne - H. G., J. H., B. L., N. C., K. O., M. A., F. K., C. Q. a Q. F.. Všetci svedkovia potvrdili, že sa obžalovaný zaoberal

drogovou trestnou činnosťou, konkrétne predajom pervitínu. V prípade obžalovaného teda neexistuje len jediná priamo usvedčujúca výpoveď, ale z drogovej trestnej činnosti ho usvedčilo hneď deväť osôb. Senát krajského súdu rovnako ako súd I. stupňa výpovede vyššie menovaných svedkov vyhodnotil ako svedecké výpovede vnútorne logické, konzistentné, v dobrom logickom súlade medzi sebou, ako aj s inými vykonanými dôkazmi.

Obžalovaný namietal ďalej, že F. G., ktorá je jeho bývalou priateľkou vypovedala proti nemu v postavení svedka kajúcnika a touto výpoveďou dosiahla dohodu o vine a treste, ktorú uzatvorila s prokurátorom a podľa obžalovaného patrili zadržané omamné a psychotropné látky práve tejto svedkyni, pričom táto skutočnosť bola potvrdená aj jednotlivými svedkami, ktorí vypovedali že kupovali drogy priamo od nej ako aj skutočnosťou, že svedkyňa bola právoplatne odsúdená za drogovú trestnú činnosť. Odvolací súd je si vedomý, že k hodnoteniu svedkov (tzv. kajúcnikov) je potrebné pristupovať obzvlášť starostlivo. Nie je možné bez ďalšieho výpovede takýchto svedkov odmietnuť len preto, lebo sa rozhodli spolupracovať s orgánmi činnými v trestnom konaní a usvedčovať páchateľov, predovšetkým tej najzávažnejšej trestnej činnosti. Pri hodnotení výpovedí takýchto svedkov je potrebné osobitne starostlivo sledovať, či ich výpovede sú vnútorne logické, konzistentné, v podstatných bodoch zhodné, či tieto sú v dobrom logickom súlade aj s ostatnými v konaní vykonanými dôkazmi. Pokiaľ obžalovaný namietal dôveryhodnosť výpovedí spoluobžalovanej (už odsúdenej) F. G., primárne treba poukázať na to, že táto sa k žalovanej drogovej trestnej činnosti priznala a dňa 11.11.2015 uzavrela s prokurátorom dohodu o vine a treste. F. G. teda bola sama odsúdená za drogovú trestnú činnosť a preto podľa názoru krajského súdu nemala v tejto veci žiaden motív obžalovaného krivo obviňovať, zvlášť ak vypovedala pod následkami trestnoprávnej zodpovednosti za krivú výpoveď.

Obžalovaný dával do pozornosti, že možné podozrenie z ovplyvňovania svedkov resp. vyšetrovania ako celku, vyplynulo aj z výpovede svedka Q., ktorý uviedol že celé vyšetrovanie bolo ovplyvňované a marené v prospech vyšetrovateľa M.. Obžalovaný namietal, že práve vyšetrovateľ M. je v súčasnosti už odsúdeným pre marenie jednotlivých vyšetrovaní v iných trestných veciach. Obrana obžalovaného spočívala v tom, že výsluchy svedkov boli vykonané nezákonným spôsobom a svedkovia boli ovplyvňovaní zo strany vyšetrovateľa, podľa názoru odvolacieho súdu neobstojí, nakoľko ani zo spisového materiálu nevyplýva, že by svedkovia mali byť ovplyvňovaní vyšetrovateľom, resp. inou osobou v rámci policajného zboru. Odsúdenie vyšetrovateľa M. v iných trestných veciach nepovažoval ani odvolací súd za relevantný dôkaz o ovplyvňovaní svedkov, nakoľko úvahy obžalovaného sú iba v rovine pravdepodobnosti (teda ak maril iné vyšetrovanie pravdepodobne mohol mariť aj toto) nie istoty (bez predloženia relevantných dôkazov o svojom tvrdení) a rovnako treba poukázať na fakt, že na vyšetrovateľa M. nebolo vznesené obvinenie pre marenie spravodlivosti v súvislosti s vyšetrovaním v danej trestnej veci obžalovaného. Tvrdenia obžalovaného o ovplyvňovaní svedkov nie sú preukázané žiadnymi dôkazmi, sú účelové a nepreukázané. Tieto námietky vyhodnotil krajský súd ako nedôvodné.

Pokiaľ ide o odvolaciu námietku, že súd v konaní absolútne ignoroval návrhy obžalovaného na doplnenie dokazovania k tomuto odvolací súd dodáva, že pokiaľ obžalovaný v konaní pred prvostupňovým súdom navrhoval vykonať ďalšie nové dôkazy, tak odvolací súd je rovnako názoru, že išlo o nadbytočné dôkazy, ktoré by už nedokázali relevantným spôsobom spochybniť alebo vyvrátiť zabezpečené dôkazy v ich neprospech, resp. zvrátiť už ustálenú dôkaznú situáciu. Vzhľadom na uvedené, nie je možné považovať za porušenie práva na obhajobu situáciu, keď súd odmietne ďalej vykonávať dokazovanie, resp. ďalej overovať určitú skutkovú okolnosť, ktorú už považuje za dokázanú. Povinnosťou súdu je zaoberať sa dôkaznými návrhmi obhajoby, avšak povinnosť súdu vykonať všetky obhajobou navrhované dôkazy neexistuje. Zásada rovnosti strán v konaní pred súdom teda neznamená, že by súd bol povinný vyhovieť všetkým návrhom strán, prípadne dbať na to, aby dôkazy vykonané z ich podnetu boli v určitom úmernom pomere. Rovnako tak článok 6 ods. 3 písm. d/ Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd neposkytuje absolútne právo na výsluch každého svedka, ktorého menovite uviedla obhajoba.

Krajský súd poznamenáva, že do práva na spravodlivý proces nepatrí právo strany v konaní, aby sa súd stotožnil s jej právnymi názormi, návrhmi a hodnotením dôkazov. Právo na spravodlivý proces neznamená ani právo na to, aby bola strana konania pred všeobecným súdom úspešná, teda, aby bolo rozhodnuté v súlade s jej požiadavkami a právnymi názormi. Súd neporuší žiadne práva strany v konaní, ak si neosvojí ňou navrhnutý spôsob hodnotenia vykonaných dôkazov a ak sa neriadí jej výkladom všeobecne záväzných právnych predpisov. Súd pritom nie je povinný automaticky, resp. mechanicky vyhovieť návrhom strán na doplnenie dokazovania, pretože podľa § 2 ods. 10 Trestného poriadku a §

2 ods. 11 Trestného poriadku má v rámci rozsahu vlastnej úvahy možnosť zvoliť dôkazné prostriedky na spravodlivé rozhodnutie. Odvolací súd preto uzatvára a opakuje, že v konaní pred súdom prvého a druhého stupňa boli vykonané všetky potrebné dôkazy, pričom skutkový stav veci bol zistený v rozsahu nevzbudzujúcom žiadne relevantné pochybnosti.

Záverom krajský súd dodáva, že okresný súd vykonal dostatočné dokazovanie na zistenie skutkového stavu veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie a vyhodnotil všetky relevantné dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivito ako aj v ich súhrne, a to nezávisle od toho, či ich obstarali orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán. Odvolací súd rovnako nezistil žiadne procesné pochybenia orgánov činných v trestnom konaní, resp. súdu, ktoré by mohli mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozsudku. V konečnom dôsledku aj ďalšie námietky obžalovaného týkajúce sa procesného postupu súdu alebo hodnotenia dôkazov odvolací súd vyhodnotil ako účelové vzhľadom na dôkaznú situáciu.

Aplikácia zásady voľného hodnotenia dôkazov orgánmi činnými v trestnom konaní a súdom je nevyhnutným prostriedkom pre náležité zistenie skutkového stavu veci tak, aby sa v každom jednotlivom prípade vzali do úvahy osobitosti daného prípadu, a súčasne zabraňuje šablónovitému, mechanickému postupu pri hodnotení dôkazov. Zákon pritom nepriznáva žiadnemu dôkazu a priori osobitný význam a ani neupravuje, aké množstvo dôkazov treba vykonať na preukázanie určitej skutočnosti. Orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia pritom dôkazy nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgán činný v trestnom konaní alebo strana, a to z hľadiska ich zákonnosti, závažnosti, pravdivosti a vierohodnosti. Postup súdu (resp. orgánov činných v trestnom konaní) pri voľnom hodnotení dôkazov a dôvodnosť vnútorného presvedčenia sú preskúmateľné nadriadeným orgánom v odvolacom konaní a nesprávnosť vyhodnotenia dôkazov môže byť dôvodom na zrušenie rozhodnutia. Odvolací súd však nemôže vstupovať do tohto hodnotenia dôkazov a nariadiť súdu nižšieho stupňa, k akým záverom má dospieť. Na základe týchto úvah možno potom vysloviť, že ak prvostupňový súd dospeje k určitému záveru a tento záver je výsledkom logického konania a uvažovania, nemožno mu potom vytknúť žiadne pochybenie. Tak je tomu aj v posudzovanej veci.

Práve pre vyššie uvedené skutočnosti potom odvolací súd rozsudok okresného súdu pokiaľ ide o uložený trest a spôsob jeho výkonu v zmysle § 321 ods. 1 písm. e), ods. 3 Trestného poriadku zrušil a postupom podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku vo veci sám rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.